

OSVOBOZENÍ CHERSONU

"Tak nám, paní Müllerová, Ukrajinci osvobodili Cherson.

Naše zbraně postupují vítězně vpřed!

Vojna už je skoro vyhraná!"

Zhruba od konce února tohoto roku jsme svědky zvláštního fenoménu:

Stejnou měrou, jakou se ještě krátce předtím rojili na internetu virologičtí a epidemiologičtí experti, transformovala se náhle tato skupina ve stejně početný zástup expertů vojenských.

Řada z nich nyní svorně tvrdí, že rozhodnutí ruského generálního štábu stáhnout své jednotky z území na pravém břehu Dněpru, na němž leží město Cherson, je strategickou porážkou.

Podle nich je strategická, protože se přece jedná o strategii.

A je to porážka, protože ústup je opakem útoku a útok vede k vítězství...

Což by v podmínkách ruské "specoperacií" na Ukrajině bylo - co vlastně...?

To netuší (jsou čerstvě vylíhnutí a moc se v tom neorientují), ale výraz "strategická porážka" zní rozhodně bombasticky a naznačuje, že tito přes noc upečení vojenští experti určitě vědí, o čem mluví.

Pokud dáváte přednost racionálnější úvaze, zde je několik souvislostí k zamyšlení:

Chersonský region je převážně ruskojazyčná oblast severně od Krymu.

Tvoří součást pozemního mostu, který vede podél pobřeží Azovského moře a spojuje Krym se zbytkem Ruska. Také jím vede kanál od řeky Dněpr, který Krymu poskytuje vodu na zavlažování a umožňuje krymským zemědělcům pěstovat spoustu užitečných plodin.

A pak je tu město Cherson, které je pro Cherson zhruba tím, čím je Kansas City pro Kansas. Jmenuje se Kansas City, ale leží ve státě Missouri... 😊

Pokud se totiž podíváte do mapy, zjistíte že město Cherson leží na druhé straně Dněpru než zbytek Chersonu. V podstatě je město Cherson na nesprávné straně řeky. Což je při pohledu směrem po proudu Dněpru pravý, tudíž k Ukrajině přivrácený břeh.

Dněpr je skutečně mohutný veletok. Protéká Kyjevem, někde u města Dnipro se stáčí k jihu na Záporoží a posléze k jihozápadu, kde se vlévá do Černého moře.

Tvoří přirozenou hranici, kterou je těžké překročit a snadné bránit. Ještě v dobách SSSR jej překlenuli řadou mostů, vyrostly na něm přehrady a vodní elektrárny, které pomohly udělat z Ukrajiny hospodářsky a průmyslově docela rozvinutou oblast. Tato doba však zřejmě definitivně skončila a současná garnitura ukrajinských nacionalistů, nazývající zmíněné období "sovětskou okupací", se zabývá systematickým ničením všeho sovětského. Přičemž se nejedná pouze o sochy rudoarmějců na náměstích, ale i o mosty, přehrady a elektrárny, které neúnavně ostřeluje.

Prozatím jsou škody na přehradních hrázích převážně kosmetické (on šedesát nebo více let vyzrálý vodostavební železobeton něco vydrží), ale jednoho dne by se jim mohlo podařit některou z nich protrhnout.

V takovém případě by přívalová vlna zaplavila město Cherson i jeho okolí a učinila by je na dlouhou dobu neobyvatelným.

Samotné město Cherson se rozkládá výhradně na pravém břehu řeky a navíc přímo v jeho obvodu nevede přes Dněpr žádný most. Při bližším zkoumání snadno zjistíme proč:

Levý břeh je tvořen rozsáhlým bažinatým územím, prakticky nepoužitelným k výstavbě a při sebemenším vzduší hladiny řeky zaplavovaným vodou.

Podívejme se nyní na město Cherson z hlediska logistiky.

Blíží se zima, v samotném městě most není (nejbližší a v rozumné vzdálenosti jediné silniční spojení přes řeku je mezi městečky Oleški a Antonivka, několik kilometrů proti proudu) a Dněpr nejpozději za pár týdnů zamrzne.

Jenže Cherson leží dost daleko na jihu, takže řeka tu nezamrzá dostatečně rychle a spolehlivě. Po většinu zimy bude nesplavná, ale led bude příliš slabý na to, aby unesl těžké nákladňáky a obrněná vozidla.

Z vojenského hlediska jde tudíž o pozici nevýznamnou a z hlediska logistického, alespoň v průběhu zimních měsíců, prakticky neudržitelnou. Plýtvat zdroji i životy při její obraně a zásobování (včetně výživy a hmotného zabezpečení civilního obyvatelstva) nemá smysl.

A tak se Rusové rozhodli město Cherson a jeho okolí před příchodem zimy včas vyklidit. Z Kremlu přišel přímý rozkaz k evakuaci všech, kteří se rozhodli odejít. Tito lidé byli spolu se svými dětmi, domácími

zvířaty a staršími příbuznými převezeni na Krym, v případě potřeby v sanitních vozech, bylo jim poskytnuto ubytování, strava a lékařská péče, jestliže ji potřebovali.

Dostali poukázky na bydlení a platební karty s nějakými penězi do těžkých začátků, aby přečkali než si najdou práci.

Nebo byli posláni dál, do některé ruské oblasti, kde je práce dostatek. Jelikož je nyní Cherson po formální stránce součástí Ruska, všichni evakuovaní jsou automaticky ruskými občany se všemi právy a výsadami, jež ruským občanům náleží. Což z nich ve srovnání se současnými ukrajinskými poměry činí až trapné zbohatlíky (připomínám, že podle zprávy agentury Bloomberg ze srpna 2021 činí průměrná životní úroveň na Ukrajině závratných 37% průměrné životní úrovně v RF).

Zhruba 80 - 100.000 osob odmítlo nabídku k evakuaci a rozhodlo se zůstat v částečně zničeném, poloopuštěném městě které se ocitne pod vodou, pokud povolí některá přehradní hráz nad ním.

Nemluvě o proslule humánním zacházení ukrajinských nacionalistů se všemi "sprostými podezřelými" ze spolupráce s ruskými úřady - což jsou nejspíše v podstatě všichni, kdo se ocitli na Ruskem obsazených územích.

Z ruského pohledu byla evakuace de facto repatriací těch Chersoňanů, kteří se považují za Rusy.

Co se týče ostatních...

Jakpak zní to ošklivé slovo, které Victoria Nulandová tak ráda používá?

Ano, je to ústup.

A mnozí lidé se domnívají, že ústup je vždycky tak nějak špatný.

Byl snad Kutuzovův ústup od Moskvy v roce 1812 špatný?

V protikladu k tomu, v roce 1942 odmítlo sovětské vedení ústup přes Volhu ze Stalingradu. Zoufalá, přestože hrdinská obrana bezcenných rozvalin nesoucích Stalinovo jméno stála bezpočet životů vojáků i civilistů a ohromné materiální ztráty.

Jednou ze základních předností dobrého vojevůdce je umění analyzovat minulé chyby a nedopouštět se jich znovu.